

I N D E X.

quamvis dies ad executionem prescriptus advenit, *ibid.* n. 51.

Pactum additum donationi ad utilitatem Ecclesiae, ante ejus acceptationem jure revocatur, *ibid.* n. 52.

Donatio pro loco, vel causae facta ante acceptationem est revocabilis, *ibid.* n. 54.

Idem est si dotis causa fiat, matrimonium nondum inito, *ibid.* n. 58.

Donatio ante *l. si quis argentum*, *C. de donat.* quando valebat, *ibid.* n. 67.

Potest per donatarium acceptari adhuc post mortem donatoris, *ibid.* n. 72.

Donatio in extraneum collata per nativitatem filiorum in totum revocatur, *lib.* 1. 19. 2. Fallit si donans de illis cogitavit, n. 5. Aut si prolem haberet tempore donationis, n. 6. Hoc limitatur, si sit odiosa parenti, num. 7. Vel non erat naturalis & legitima, n. 8.

Facta à patre, qui putabat, filium suum decessisse, revocatur in totum, si filius sit superstes, *ibid.* n. 4.

Non retractatur nativitate filii, qui naturaliter impossibile est, ut vivat, *ibid.* n. 9.

Nec quando donator specialiter renunciavit beneficio *l. si unquam*, *C. de revocat. donat.* *ibid.* n. 11.

Aut si sit remuneratoria, vel ob causam, *ibid.* n. 12. 13.

Donatio, filiis nascentibus, usque ad legitimam revocatur, etsi de illis pater, dum donabat, cogitaret, *ibid.* n. 16.

Ex *d. l. si unquam*, revocatur ipso jure, & vivo parente donatore, *ibid.* n. 17.

Ad eam revocationem desideratur, ut filius superveniens legitimus sit, ac naturalis, *ibid.* n. 18. Quid de legitimis per matrimonium subsequens, n. 19. Non revocatur, si per fraudem filius legitimeretur per matrimonium in articulo mortis, n. 20. Fraus eo casu non praesumitur, nisi aliunde constet, *ibidem*.

Donatio revocatur, si parens habens liberos successione incapaces extraneo donet, ac postea per subsequens matrimonium illi legitimi fiant, *ibid.* n. 21.

Non retractatur per filium legitimatum ex Principis rescripto, *ibid.* n. 22.

Utrum donatio à matre facta revocetur, si eidem filius nascatur naturalis? *ibid.* n. 23.

Donatione revocata ex *d. l. si unquam*, dominium rerum donatarum ipso jure ad donatorem revertitur, *ibid.* n. 26.

Donatio causa mortis an revocetur filiorum nativitate? remissive *ibid.* n. 27.

Donatio semel per filii superventiam irrita num convalescat per taciturnitatem donatoris? *ibid.* n. 28.

Facta filio donatoris ob aliorum nativitatem, usque ad legitimam duntaxat evanescit, *ibid.* n. 29.

Quid si filius donatarius sit naturalis, *ibid.* n. 30.

Quid si adoptivus, n. 32.

Donatio in liberos collata de jure Regio non tractatur quoad tertium, & quintum bonorum patris qui donavit, *ibid.* n. 40.

Donationem Ecclesiae factam, prole donatori nata, non revocari, nisi quoad legitimam, *ibid.* n. 41. In totum irritari, verius est, n. 89. Limitatur, si fiat pro exoneranda conscientia donatoris, n. 91.

Donatio inofficiosa quae dicatur, *ibid.* n. 93.

Quod tempus inspiciendum, ut officiosa censetur, tam jure communi, quam Regio *ibid.* n. 96. 97.

Inofficiosa re, & consilio in totum corrumpit, re solum quoad legitimam, si fiat extraneo, facta vero liberis indistincte usque ad legitimam, *ibid.* n. 98. Quando dicatur re, & consilio inofficiosa, n. 99.

Donatione tanquam inofficiosa revocata, utrum fructus ex rebus donatis interim percepti restitui debeant? remissive, *ibid.* n. 203.

Donatio etiam remuneratoria, ut inofficiosa tractatur, *ibid.* n. 104. Quod limitatur, *ibid.*

Jus ad revocandum donationem quanto tempore praescribatur, *ibid.* n. 105.

Donatum dotis causa, nuptiis non sequentis, conditione repetitur, *lib.* 1. 14. 68.

Donatum quantum esse debeat, ut locus sit auxilio *d. l. si unquam*, *lib.* 1. 19. 106.

Non est necesse, ut res donata sit pretio aestimabilis, *ibid.* n. 107.

In donatione quando sit locus *l. 2. C. de rescindend. vendit.* *lib.* 2. 4. 12.

Donatio ante insinuationem potest saltem quoad excessum revocari, n. 35.

An contineatur sub renunciatione, *l. 2. C. de rescind. vendit.* num. 41.

Praesumitur inter conjuges, secus inter extraneos, num. 53.

Inter conjuges, utroque simul extincto confirmatur, *lib.* 2. 7. 10. Idem est inter patrem, & filium-famil. nu. 11. Non confirmatur inter conjuges morte, nisi traditio praecesserit, n. 12. Similiter inter patrem, & filium, *ibid.*

An ad confirmationem donationis inter conjuges traditio facta sufficit? n. 13. Donatio reciproca inter conjuges absque traditione morte confirmatur, n. 13. In Hispania num donatio inter conjuges sustineatur? nu. 15.

Ubi donatio morte confirmatur, fructus die traditionis ad donatarium pertinent, n. 14. Sufficit ad confirmationem conjugis mors civilis, nu. 17. Cur prohibita sit ea donatio, n. 19. An sit favorabilis? nu. 29. Ut confirmetur, cui incumbat probare donatarium supervixisse, nu. 21. Inter conjuges putativos nullo modo valet, nisi donator sciverit matrimonii impedimentum, n. 22.

Donatio causa mortis valet, si donator, & donatarius simul decedant, *lib.* 2. 7. 44.

Donatio ob ingratitudinem revocari non potest in Tertii praesudicium, *lib.* 2. 8. 87.

Non praesumitur, *lib.* 2. 15. 37.

Pro dotibus fidejussores à maritis accipere, quando permittatur, *lib.* 1. 7. 8. Competit mulieri adversus eos tacita hypotheca, *ibid.*

Pro dote contrahitur hypotheca in bonis mariti minoris etiam immobilibus sine decreto, *ibid.* n. 9.

Dotis hypothecae subjiciuntur bona viri, quamvis ipse protestetur, nolle ea obligari, *ibid.* n. 104.

Dotes mulieribus conservari, publice interest, *ibid.* n. 12.

Dos absque matrimonio esse non potest, *ibid.* n. 152.

Dos à testatore ex liberalitate relicta omnibus ejus postponitur creditoribus, *ibid.* n. 32.

Dos confessata per virum an gaudeat privilegiis dotis verè receptae? *ibid.* n. 60. Non gaudet, nu. 75.

Facta confessio dotis, matrimonio constante, donationem importat, *ibid.* n. 61. 62.

Dos

I N D E X.

Dos confessata non est proprie dos, *ibid.* n. 76.

Dotis non traditae exceptio intra quae tempora proponenda, *ibid.* n. 89. Datur etiam contra extraneum, in cujus favorem maritus est confessus traditionem, *ibid.* Cessat si Tabellio de receptione fidem faciat, *ibid.*

Dos confessata post lapsum temporis ad opponendum de ea non tradita pro numerata habetur, *ibid.* n. 90.

Utrum obtineat dotalia privilegia inter mariti creditores, qui sola confessione nituntur, *ibid.* n. 120.

Dotibus in dubio favendum, *lib.* 1. 16. 12.

Non habent omnia fisci privilegia, *ibid.* num. 13. Nec quod ex *l. si is qui*, *ff. de jur. fisc.* competit fisco, *ibid.* n. 26.

De dote ad fiscum in privilegiis argumentum non valet, *ibid.* n. 35.

Dotis instrumentum antea praesumitur etiam adversus fiscum, *ibid.* n. 36. cum seqq. Hoc privilegium transit ad quemcumque mulieris successorem, n. 37.

Dos uxoris Primpili est obligata pro administratione militaris annonae, *ibid.* n. 39. Non sic bona paraphernalia, nu. 40.

An idem hodie servetur in Regiis Thesaurariis, *ibid.* n. 42.

Duellum est veritum, & omnes conventiones circa illud irritae, *lib.* 2. c. 10. n. 73.

Ad illud provocans non videtur in mortem, vel vulnus sui ipsius consentire, aut damnum remittere, nu. 74. Provocatus si enecet provocatum, si enecet provocantem, ad pecuniariam satisfactionem non tenetur, Secus è contra, n. 76.

E

Ecclesia post quadriennium restituitur in integrum propter enormissimam laesionem, *lib.* 1. 3. 51.

Ecclesiae tempus non labitur ad petendam restitutionem, vivo Praelato, qui alienavit, *ibid.* n. 55.

Ecclesia ob quam laesionem sit restituenda, iudicis arbitrio relinquitur, *ibid.* n. 66.

Enormissimè laesa usque ad triginta annos restitutionem potest postulare, *ibid.* n. 90.

Utitur privilegio *l. unic. C. quand. Imperat.* *lib.* 1. 4. 12. Infalibilibiter causas fidei definit, *lib.* 1. 10. 5.

Nequid quoad substantiam immutare, quae sunt de necessitate Sacramenti, *ibid.* n. 13.

Nec Episcopum, aut Sacerdorem suis Ordinibus privare, *ibid.* n. 28.

Ecclesia, scandalo cessante, potest uti in diversum finem, quae Judaei in suis caeremoniis adhibebant, *lib.* 1. 17. 12.

Ecclesia ultra dimidiam laesa non obstante statuto, potest uti remedio *l. 2. C. de rescindend. vendit.* usque ad triginta annos, *lib.* 2. c. 3. n. 92.

Cogi potest ad supplendas solemnitates quae in contractu defecerunt, si eum valere elegat, *lib.* 2. 16. 64. Est mater pauperum, n. 84.

Ecclesia, & pauperibus egentibus, an illi, vel his prius subveniendum, n. 86.

Est pietatis cultrix, n. 89.

Non indicat de occultis, *lib.* 2. 8. 69.

Ecclesiae bona quibus conditionibus in emphyteusim dari possunt, *lib.* 2. 17. 1.

Non tenetur ex mutuo, nisi in ejus utilitatem verisimiliter probetur, n. 41. cum seqq. Quomodo probandum, n. 49.

Faria addit. ad Covar. Tom. 1.

Ecclesia praefertur posteriori emptori licet huic possessio tradatur, quam illa non accepit, *lib.* 2. 19. 23. Limitatur, nu. 24. 25.

Ecclesiastici etiam Parochiam non habentes jus percipiendi decimas possunt praescribere, *lib.* 1. capite 17. nu. 78.

Ad quas decimas teneantur, *ibid.* n. 90.

Possunt ab onere solvendi decimas eximi consuetudine, *ibid.* n. 91.

Ecclesiastici an & quando per iudices seculares compelli possint ad vendenda ad victum necessaria pro justo pretio? *lib.* 2. c. 3. n. 44. & 45.

Ecclesiastici debent poenas pecuniarias arbitrias in pios usus convertere, *lib.* 2. 9. 121. Secus si lege iudicibus deferantur, n. 122.

Ecclesiasticis non licet armis impedire, ne reus ab Ecclesia per iudicem extrahatur, *lib.* 2. 20. 225. Limitatur, n. 235.

Teneantur ad statuta laicorum pro bono communi aliquid generaliter prohibentia, n. 229.

Electio ex *l. 2. C. de resc. vend.* competit usque ad sententiae executionem, *lib.* 2. 3. 95.

Electio minus digni ad beneficia Ecclesiastica jure canonico ad majus malum vitandum tolerantur, *lib.* 2. 4. 55.

Emancipationem alleganti ejus probatio incumbit, *lib.* 2. 6. 29.

Emancipati poenas luunt ob crimen patris, *lib.* 1. 8. 53.

Emens ab Ecclesia non tenetur stare locationi, *lib.* 1. 531.

Ad emptorem commodum, & incommodum rei pertinet post perfectam venditionem, *ibid.* n. 11.

Emptor regulariter non cogitur in locatione facta à venditore perseverare, *ibid.* n. 30. Fallit in fisco vendente, n. 31.

Si ultro in locatione persistat quomodo pensionem consequi valeat, *ibid.* n. 32.

Emens, aut vendens, ultra taxam legis ad restitutionem qualiscumque excessus in utroque foro tenetur, *lib.* 2. n. 3. c. 7.

Emerere licet, anticipata solutione infra pretium currens cum contrahitur, si dubium sit, an traditionis tempore res plus, vel minus sit valitura, nu. 59.

Emerere vilius ob anticipationem solutionis usurarium est, nu. 65.

Emens scienter pro pretio injusto infra dimidiam in foro exteriori ad nihil tenetur, *lib.* 2. 4. 69.

Emerere an liceat infra justum pretium à sciente valorem rei? n. 70. 71.

Emens sub conditione rei quae possessionem accipiens non praefertur priori emptori, si ante adventum conditionis contenderint, *lib.* 2. 19. 60.

Emptor quando dicatur ultra dimidiam laesus, *lib.* 2. 3. 69. Est dominus rei emptae, etsi ultra dimidiam laeserit, n. 75. Ad eum periculum spectat, *ibid.* Agens ex *l. 2. C. de rescind. vendit.* fructus perceptos restituit, n. 80. Nihil consequitur, si facultatem reddendi rem non habeat, venditore rem recipere eligente, n. 88. & c. 4. n. 79. ejusd. lib.

Emptor posterior accipiens possessionem per actum fictum praefertur priori postea verè possessionem apprehendentem, *ibid.* 6. Emptor non fit dominus per traditionem, nisi venditori satisfecerit, numero 12. Emptor ex pacto retrovendendi an praesens ad rei traditionem compellatur? num. 17. Si prius satisfaciatur venditori, praefertur anteriori in contractu, N n 2 & pos-

INDEX.

& possessione, n. 12. & 42. Fallit cum venditor dominus non est, nu. 43. Prior potest se opponere, ne res sibi vendita alii tradatur, n. 57. 58. Quid si contractus firmetur iuramento, n. 59.
 Emphyteusis rei Ecclesie non valet, nisi juris solemnitates adhibeantur, l. 2. 17. 50. Limitatur, n. 71.
 Emphyteusis Ecclesiastica pro heredibus accepta quos comprehendat, n. 63. cum aliis. Non pertinet ad filios illegitimos, nisi de illis expresse mentio fiat numero 79. Quæstia per prescriptionem ad quos successores transeat, n. 80. 81.
 Emphyteusis ad certum tempus data ad hæredes extraneos transfertur, secus ad certam generationem, n. 84. 85.
 Emphyteusis Ecclesiastica, & secularis simpliciter accepta quomodo quoad successionem inter se differant, lib. 2. c. 18. n. 2. & 3.
 Emphyteusis ex sua natura perpetua est, lib. 2. 17. 83. & c. 18. n. 2. Est contractus stricti juris, lib. 2. c. 18. n. 9.
 Emphyteusis pro filiis accepta ad quos spectet, n. 17. cum seqq.
 Emphyteusim accipiente patre pro filiis, & filiabus omnes simul pariter vocantur, lib. 2. 10. 20. Limitatur, n. 21. Ampliatur, n. 23. Emphyteusis triplex, n. 25.
 Accepta pro filiis an eis non heredibus deferatur, n. 42. Quid si accipiatur pro filiis heredibus, n. 47. Quid pro se & heredibus? nu. 49. 50. Quid pro se, & heredibus masculis aut legitimis? n. 51.
 Quomodo inter successores dividatur, n. 88.
 Pro heredibus, & successoribus data cuius naturæ sit, nu. 89.
 Emphyteusim hereditariam non capit institutus in re certa, etsi sit ex vocatis, n. 90. Quid si sit hereditaria? n. 91.
 Emphyteuta accipiens simpliciter rem Ecclesiasticam, usque ad nepotes eam transfert, lib. 2. c. 17. n. 82. & 83.
 Locans ad longum tempus domino irrequisito, caducitatis pœnam incurrit, lib. 2. 16. 25.
 Non entis nullæ sunt qualitates, lib. 1. 7. 15.
 Episcopus secundum allegata, & probata tenetur iudicare, lib. 1. c. 1. n. 23.
 Hæreticus, vel quovis modo ab Ecclesia præcisus validè Confirmationis Sacramentum administrat, lib. 1. 10. 28.
 Episcopus non valet collationem minorum Ordinum simplici Sacerdoti committere, ibid. n. 35.
 Contra Episcopum à non habente eam dignitatem possunt præscribi, quæ ad Episcopalem dignitatem, vel jurisdictionem spectant, ibid. n. 63.
 Episcopi Consecratio an sit Ordo à Sacerdotali distinctus? ibid. n. 64.
 Episcopus utrum validè consecratur, qui Sacerdos non sit? ibid. n. 65. cum seqq.
 Non potest testari de bonis intuitu Ecclesie quæstis, nisi de licentia Pontificis, lib. 1. 15. 54.
 Secus de aliis bonis, dum in dignitate fuerit, aliundè habitis, n. 55.
 Episcopi quid olim potuerint, & hodiè possint circa decimas laicis concedendas, remissivè, lib. 1. 17. 51.
 An valeant dare laicis in feudum perpetuum decimas, quæ nunc vacaverint, si ita erant ante Concilium Lateranense concessæ? ibid. n. 66.
 Quas decimas de jure solvere teneantur, ibid. n. 85.
 Episcopus pauper potest sibi pœnas arbitrarías pecuniarias applicare, l. 2. c. 9. n. 23.
 Equites ordinum militarium D. Jacobi, Alcantaræ, & Calatravæ num sint verè Religiosi? remissivè, lib. 1. 19. 74.
 Era undè dicta, lib. 1. 12. 13.
 Era Christi quando fait in Hispania recepta, ibid. nu. 14.
 Errans in jure nec bonam, nec malam fidem habet, lib. 1. 3. 39.
 Errans in jure, ubi jus ipsum actui restitit, suos fructus non facit, ibid. n. 40.
 Error juris bonam fidem parit, ibid. n. 38.
 Error non presumitur, ibid. n. 41.
 Error juris, & facti concurrente, oritur bona fides ibid. nu. 45.
 Exceptiones contrarias in iudicio opponere nemo, prohibetur, lib. 1. 2. 13.
 Exceptio debet esse de regula, quam firmat in contrarium, lib. 1. 6. 23. & c. 14. nu. 29. ejusd. lib.
 Exceptio dotis non traditæ opponi potest per viri creditores, quandiu per ipsum potest, lib. 1. 7. 116.
 Post tempus lapsum eam creditores objicere ne queunt, nisi ob ignorantiam restituantur, ibid. nu. 117.
 Exceptioni dotis non traditæ maritus renunciens non impedit, quod illam objiciant creditores, ibid. nu. 118. Ex tali renuntiatione oritur præsumptio donationis, n. 119.
 Exceptio dotis non numeratæ opponi potest à viri creditoribus adversus confessionem ante matrimonium emissam, ibid. n. 125.
 Exciens fatæri non videtur, lib. 1. 2. 12.
 Exceptio debet esse de regula, lib. 2. 5. 33. Firmat regulam in contrarium, nu. 38. 41. Fallit in casibus excepto similibus, nu. 42. Quomodo augmentum dispositionis operetur exceptio, nu. 50. Mentem constituentis regulam aperit, n. 52.
 Exceptio rei iudicatæ in criminalibus impedit accusatori ingressum, lib. 2. 10. 3.
 Excommunicatio in Universitatem ferri non potest, lib. 2. 8. 137.
 Majorem nisi pro culpa mortali inferri non licet, n. 145. Debet esse peccatum externum, n. 146.
 Pro veniali si feratur, est jure ipso nulla à quocumque lata, n. 147.
 Excommunicatio in Universitatem nec criminosos ligat, nisi à Pontifice imponatur, n. 149.
 Ab excommunicatione una absolutus, qui pluribus tenebatur, à cæteris absolutus non censetur, lib. 2. cap. 10. n. 103. & 104.
 Excommunicatus uti non potest remedio l. diffamari C. de ingen. manum. lib. 1. c. 18. n. 18.
 Non auditur in iudicio, nisi ut reus necessarius, ibid. n. 19.
 Contra ipsum excommunicatum prædictum remedium proponi potest, & ad agendum admittitur, ibid. n. 20.
 Excommunicatus etiam in foro sæculari à iudicio repellitur, ibid. n. 22.
 Ut actor non admittitur, si spontè ad iudicium accedat, Secus si coactus, ibid. num. 23.
 Quibus casibus audiatur in iudicio remissivè, ibid. n. 24.
 Cum excommunicatio iudicium peractum, parte non opponente, sustinetur, ibid. n. 25.
 An cogatur procuratorem constitutere, quando injudicio comparere permittitur? ibid. n. 28.
 Excom-

INDEX.

Excommunicatus etiam non denunciatus, parte opponere, rejicitur à iudicio, ibid. n. 29.
 Ipse nullum jus habet ad fidelium communionem, qui illum si velit, vitare possunt, ibidem, numero 30.
 Excommunicatus iterum potest excommunicari? n. 103.
 Excussio exceptione se tueri valet tertius possessor, qui hypothecaria convenitur, nisi ex causa lucrativa possideat, lib. 2. 2. 4. Non impedit litis ingressum, sed possunt bona principalis excuti, lite pendente, ibidem.
 Excussio prærequiritur, cum agitur contra tertium possessorem ex l. 2. C. de rescind. vend. lib. 2. 3. 82.
 Sub exemplo omnia censentur expressa, quæ sunt ejusdem rationis, lib. 1. 6. 28.
 Exequutio litis principalis appendix est, lib. 1. 6. 11.
 Exequutori non licet, sententiam notoriè injustam, aut intolerabilem errorem continentem exequi, lib. 1. 1. 41.
 Tenetur sententiam non notoriè injustam exequi si commodè se excusare non possit, ibid. nu. 42.
 Exequi compellitur Judex laicus sententiam etiam injustam Ecclesiasticam in causis merè Ecclesiasticis, si commodè se excusare non valeat, ibid. n. 43.
 In exequutionibus quis ordo servetur? lib. 2. 1. 12. An vitetur exequutio, ordine juris inverso? ibidem.
 Exequutioni locus non est, ubi quantitas liquida non debetur, lib. 2. 11. 2. cum seqq. Limitatur, n. 12.
 Exequutio ubi ex statuto datur, pro liquido intelligitur, n. 5.
 Exequutio agi potest ad pretium ubi certa quantitas frumenti aut vini debetur, n. 11.
 In Exequutione quæ forma observanda, remissivè, num. 15.
 Exequutio in pecunia facta quomodo expediatur, remissivè, n. 19.
 Exhereditatio non est interpretativè juvenanda, lib. 1. cap. 13. n. 28.
 In exorbitantibus à jure extensio non admittitur ex rationis identitate, nisi in favorabilibus, lib. 2. 5. n. 44.
 Expensæ funeris omnibus aliis debitis præferuntur, lib. 2. 1. 77.
 Expressum illud etiam dicitur, quod ex verbis colligitur apertè, lib. 2. 10. 48.
 Aliter operatur, ac tacitum, lib. 2. 14. 47.
 Facit cessare tacitum, lib. 2. 18. 103.
 Expressio ejus, quod tacitè inest, nihil operatur, lib. 1. 2. 42. & c. 19. n. 67. ejusd. lib.
 Expressum dicitur, quod ex verbis manifestè colligitur, ibid. nu. 65.
 Extensio in exorbitantibus à jure non datur, lib. 1. 15. 31.
 Extravagans, Ambitiosæ, de reb. Eccles. in comm. an sit usu recepta, lib. 2. cap. 16. n. 54. Quid in Hispania? n. 62.
 F

F Actum iudicis censetur factum partis, lib. 1. 4. 29. Facti quæ sunt, non presumuntur, sed probantur, lib. 2. 6. 36.
 De facto ejusdem hominis sæpius quæri non debet, lib. 2. 10. 2.
 Falcidia quomodo in legato ususfructus computanda, lib. 2. 2. 45.
 Faria addit, ad Covar. Tom. 1.

Facultas mera non præscribitur; sed jus, vel actio illi conjuncta tempore perit, lib. 1. 9. 10.
 Meræ facultatis quæ dicantur, remissivè, lib. 1. 17. 40.
 Falstas cum circa causam impulsivam contingit, non gratia, sed solum facilitas ad concedendum est involuntaria, lib. 1. 20. 54.
 Falsum instrumentum conficiens, aut eo utens quomodo puniatur, lib. 1. 2. 15.
 Illud fabricans etiam ad justam defensionem graviter peccat, ibidem.
 Falsum instrumentum fabricans absque alterius præjudicio extra ordinem coercetur, ibid. 15.
 Falsi reus fit, qui legitime irrogatus veritatem celat, ac si mendacium proferat, ibid. n. 16.
 Famam propriam prodigere, an sit licitum l. 1. 2. 53.
 Plurimi est habenda, lib. 1. 3. 77. Charior est vita, n. 78.
 Omni commodo pecuniario præferatur, lib. 1. 11. 15. Est thesaurus inestimabilis, nu. 36. Oportet, ut restituatur, n. 37.
 Fama plenè probat ubi de modico tractatur præjudicio, lib. 2. c. 6. n. 53.
 Probat quæ sunt difficilis probationis, ibidem.
 Fœminæ nonnulla ad observandam pudicitiam se ipsas interfecerunt, lib. 1. 2. 62.
 Fœminarum genus avarissimum, lib. 1. 7. 72. Lucra blanditiis aucupantur, ibidem.
 Fœmina honesta non carceratur ob debitum civile, nec ob leve delictum, lib. 2. 1. 14. Quid in matre, aut avia tutrices liberorum, n. 16.
 Nupta etiam turpiter vivens non carceratur, nisi vir ejus turpitudini consentiat, num. 15.
 Quando fœmina honeste vivere dicatur, ibid. Quod privilegium renuntiatione tolli nequit, n. 16.
 Fœmina concubina alterius, quam patroni inhonestæ jure communi putabatur, lib. 2. 3. 13.
 Fœmina, & viro æqualiter percussis, an illa diutius vivat? lib. 2. 7. 2.
 Fœminæ viris animi, & corporis viribus inferiores, ibid.
 Fœmina, & viro eodem conflictu peremptis, quis prior obisse præsumatur, n. 56.
 Fœminæ unà cum masculis ad emphyteusim simpliciter à parente acceptam admittuntur, lib. 2. 18. 4. Limitatur, n. 5. Cur à feudi successionem regulariter excludantur, n. 7. Quibus casibus ad feudum admittantur, n. 57.
 Fœtus nondum editi inter fructus pendentes computantur, lib. 1. 15. 2.
 Feudum est beneficium, quod propter officium conceditur, lib. 1. 3. 6. & c. 15. n. 66. ejusd. lib.
 In feudi concessione locus non est remedio l. 2. C. de rescind. vendit. lib. 1. 3. 97.
 Feudum propriè non est, quod propter pensionem datur, ibid. n. 98.
 In feudi receptione mentio hæredum de masculis tantum intelligitur, lib. 2. c. 18. n. 52.
 Feudum pro heredibus concessum, ita est hereditarium, ut liberi non hæredes excludantur, num. 53.
 Feudum hereditarium, vel emphyteusis dupliciter dicitur, n. 54.
 A feudo repellitur filius, qui patris antecessoris respuit hereditatem, n. 55.
 Feudum simpliciter acceptum hæres extraneus non capit, num. 56.
 Feudum ad omnes descendentes primò accipientis successivè transit de jure communi; de Regio Hispano nepotes non transgreditur, nu. 58.